

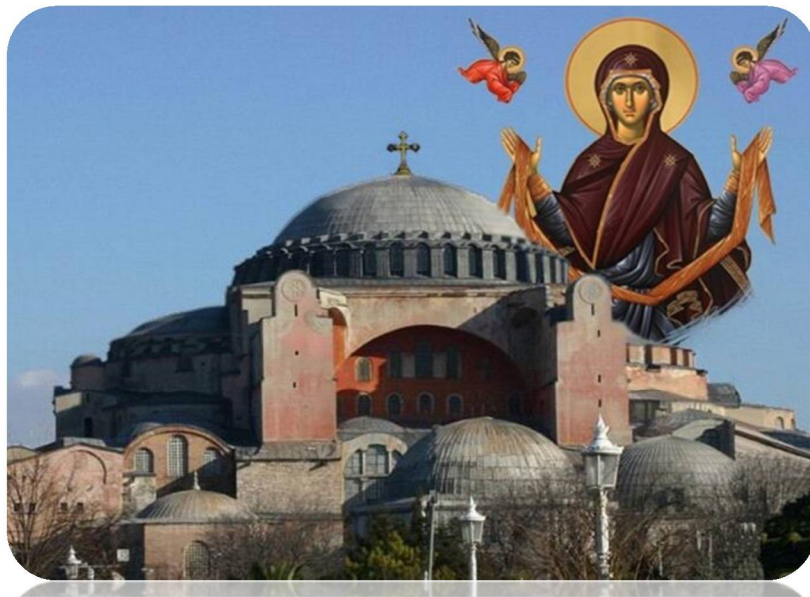
"Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ"

Ένα αριστούργημα της βυζαντινής υμνογραφίας.

Σύνταξη – επιμέλεια
Ευάγγελος Μαυρογόνατος
Ιεροψάλτης

Κιλκίς, 16/3/2021 μ. Χ.

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΕ ΑΡΧΑΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟ
ΚΑΙ ΜΕ ΕΡΜΗΝΕΙΑ**

Ο Ακάθιστος Ύμνος ή αλλιώς Χαιρετισμοί, είναι ένα μεγάλο και σπουδαίο ποίημα, που μιλάει στην Παναγία και της λέει επαίνους, ευχαριστίες και προσευχές.

Οι Χαιρετισμοί εμπερικλείουν σε ποιητική μορφή, με πανέμορφα λόγια, όλες οι βασικές διδασκαλίες της Ορθοδοξίας για το Χριστό, την ενανθρώπιση του, το ρόλο της Παναγίας για τη σωτηρία του ανθρώπου, την αγνότητα και την αγιότητά Της κ.λ.π., αλλά και για τον αγώνα του ανθρώπου για ένωση με το Θεό και τη βοήθεια που ζητάει από το Χριστό και την Πανα-

γία γι' αυτό τον αγώνα.

Ακάθιστος ύμνος, ονομάζεται έτσι, γιατί ψάλλεται από τους χριστιανούς πιστούς σε όρθια στάση, προς τιμήν της Θεοτόκου, τις πέντε πρώτες Παρασκευές της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τις πρώτες τέσσερις τμηματικά, και την πέμπτη ολόκληρος.

Είναι ένας ύμνος που αποτελείται από προοίμιο και 24 οίκους (στροφές) σε ελληνική αλφαβητική ακροστιχίδα, από το Α ως το Ω (κάθε «οίκος» ξεκινά με το αντίστοιχο κατά σειρά ελληνικό γράμμα).

Ο Ακάθιστος ύμνος θεωρείται ως ένα αριστούργημα της βυζαντινής υμνογραφίας. Είναι γραμμένος πάνω στους κανόνες της ομοτονίας, ισοσυλλαβίας και εν μέρει της ομοιοκαταληξίας.

Η γλώσσα του είναι σοβαρή και ποιητική και πλουτίζεται από κοσμητικά επίθετα και πολλά σχήματα λόγου (αντιθέσεις, μεταφορές, κλπ).

Το θέμα του είναι η εξύμνηση της ενανθρώπισης του Θεού μέσω της Θεοτόκου, πράγμα που γίνεται με πολλές εκφράσεις χαράς και αγαλλίασης, οι οποίες του προσδίδουν θριαμβευτικό τόνο.

Συνθέτης

Ενώ είναι αδιαμφισβήτητο ότι ο ύμνος ψαλλόταν ως ευχαριστήρια ωδή προς την υπέρμαχο στρατηγό του Βυζαντινού κράτους, εντούτοις το πρόβλημα της σύνθεσης του Κοντακίου του Ακάθιστου Ύμνου παραμένει μέχρι και σήμερα

ένα από τα σημαντικότερα και δυσκολότερα φιλολογικά προβλήματα, καθώς οι μελετητές όχι μόνο δεν έχουν ακόμη καταλήξει στο ποιος, τότε και γιατί συνέθεσε τον ύμνο αυτό, αλλά οι γνώμες τους εμφανίζουν και μεγάλες αποκλίσεις.

Το ποιος και το πότε βεβαίως είναι αλληλένδετα, αλλά σε όλη τη χειρόγραφη παράδοση ο ύμνος φέρεται ως ανώνυμος, ενώ ο Συναξαριστής που τον συνδέει με τα γεγονότα του Αυγούστου του 626 δεν αναφέρει ούτε το χρόνο της σύνθεσής του, ούτε τον μελωδό του.

Εικόνα 1 Άγιος Ρωμανός Μελωδός

Η παράδοση όμως αποδίδει τον Ακάθιστο ύμνο στον μεγάλο βυζαντινό υμνογράφο του 6ου αιώνα, Ρωμανό τον Μελωδό.

Την άποψη αυτή υποστηρίζουν πολλοί ερευνητές, οι οποίοι θεωρούν ότι οι εκφράσεις του ύμνου, η γενικότερη ποιητική του αρτιότητα και δογματική του πληρότητα δεν μπορούν παρά να οδηγούν στο Ρωμανό.

Δομή

Ο Ακάθιστος Ύμνος αποτελείται από 24 «οίκους» (stroφές), οι οποίοι είναι δύο ειδών.

Οι περιττοί (Α-Γ-Ε...), που είναι εκτενέστεροι, αποτελούνται από δεκαοκτώ στίχους.

Οι πέντε πρώτοι περιλαμβάνουν τη διήγηση, οι δώδεκα επόμενοι αποτελούν τους χαιρετισμούς, οι οποίοι απευθύνονται προς την Θεοτόκο και ο δέκατος όγδοος είναι το εφύμνιο «**χαίρε νύμφη Ανύμφευτε**».

Οι άρτιοι (Β-Δ-Ζ...), που είναι συντομότεροι, αποτελούνται μόνο από πέντε στίχους διήγησης και το εφύμνιο «**Αλληλούια**». Από τους άρτιους οίκους, οι περισσότεροι αναφέρονται στο Χριστό (Θ-Κ-Μ-Ξ-Π-Σ-Υ-Χ), και μερικοί στη Θεοτόκο (Β-Δ-Ζ-Ω).

Γενικό θέμα του ύμνου είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, ο οποίος αναφερόταν και στο αρχικό του προοίμιο (**Τό προσταχθέν μυστικῶς...**).

Με πηγές του την Αγία Γραφή και τους Πατέρες της Εκκλησίας, ο Ακάθιστος Ύμνος περιγράφει τα ιστορικά γεγονότα, αλλά προχωρεί και σε θεολογική και δογματική ανάλυσή τους.

Ο πρώτοι δώδεκα οίκοι του (Α-Μ) αποτελούν το ιστορικό μέρος.

Εκεί εξιστορούνται τα γεγονότα από τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου μέχρι την Υπαπαντή, ακολουθώντας τη διήγηση του Ευαγγελιστή Λουκά.

Αναφέρεται ο Ευαγγελισμός (Α, Β, Γ, Δ), η επίσκεψη της εγκύου Παρθένου στην Ελισάβετ (Ε), οι αμφιβολίες του Ιωσήφ (Ζ), η προσκύνηση των ποιμένων (Η) και των Μάγων (Θ, Ι, Κ), η Υπαπαντή (Μ) και η φυγή στην Αίγυπτο (Λ), η οποία είναι η μόνη που έχει ως πηγή το απόκρυφο πρωτευαγγέλιο του Ψευδο-Ματθαίου.

Οι τελευταίοι δώδεκα (Ν-Ω) αποτελούν το θεολογικό ή δογματικό μέρος, στο οποίο ο μελωδός αναλύει τις βαθύτερες θεολογικές και δογματικές προεκτά-

σεις της Ενανθρώπισης του Κυρίου και το σκοπό της, που είναι η σωτηρία των πιστών.

Ο μελωδός βάζει στο στόμα του αρχαγγέλου, του εμβρύου Προδρόμου, των ποιμένων, των μάγων και των πιστών τα 144 συνολικά «Χαίρε», τους Χαιρετισμούς προς τη Θεοτόκο, που αποτελούν ποιητικό εμπλουτισμό του χαιρετισμού του Γαβριήλ («Χαίρε Κεχαριτωμένη»), που αναφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς (Λουκ. α' 28).

Σύγχρονη Ακολουθία (Χαιρετισμοί)

Παλιότερα ο Ακάθιστος Ύμνος ψαλλόταν. Δεν διασώθηκε όμως μέχρι τις μέρες μας ο τρόπος μελωδικής του εκτέλεσης, για το λόγο αυτό ψάλλεται μόνο το προοίμιο σε ήχο πλάγιο δ'.

Κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών, ψάλλεται αρχικά ο «Κανόνας των Χαιρετισμών», ένα άλλο περίφημο μουσικό και ποιητικό έργο, (οι κανόνες είναι ένα άλλο είδος βυζαντινής κλασικής μουσικής) και δημιουργός του είναι ένας ακόμη κορυφαίος ποιητής και μουσικός του Βυζαντίου, ο άγιος Ιωσήφ ο Ύμνογράφος.

Τα Τροπάρια των Χαιρετισμών, με εννέα ωδές, οι ειρμοί των οποίων είναι:

- α' Άνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθῆσεται πνεύματος...
- γ' Τὸς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε...
- δ' Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος...
- ε' Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου...
- στ' Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον...
- ζ' Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες...
- η' Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ...
- θ' Ἄπας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ πνεύματι...

Ακολουθεῖ η εμμελής απαγγελία των οίκων του Ακάθιστου ὕμνου, ὑπὸ των ιερῶν καθὼς, ὅπως ἤδη αναφέρθηκε, δεν ἔχει σωθεῖ ο τρόπος μελωδικῆς του εκτέλεσης.

Ο ιερέας στέκεται στο μέσο του ναοῦ, ἐκεῖ που παλιά βρισκόταν ο ἄμβωνας, και ἀπὸ τον οποίο ψαλλόταν το κοντάκιο.

Εκεῖ, μπροστὰ σε μια εικόνα της Παναγίας απαγγέλλει εμμελῶς εἰς ἦχον πλάγιο του δευτέρου τους οἴκους.

Τις πρώτες τέσσερις Παρασκευές της Μεγάλης Σαρακοστής απαγγέλλει ἀπὸ 6 οἴκους, δηλαδή:

Την πρώτη Παρασκευή (Α' Χαιρετισμοί) τους Α-Z,

τη δεύτερη (Β' Χαιρετισμοί) τους Η-Μ,

την τρίτη (Γ' Χαιρετισμοί) τους Ν-Σ,

την τέταρτη (Δ' Χαιρετισμοί) τους Τ-Ω και

Εικόνα 2 Άγιος Ιωσήφ Ύμνογράφος

την πέμπτη Παρασκευή (Ακάθιστος Ύμνος) όλους μαζί .

Οι Χαιρετισμοί στην Κωνσταντινούπολη και ο ιστορικός τους συμβολισμός.

Στην Κωνσταντινούπολη, την γ' στάση των Χαιρετισμών, δηλαδή την γ' Παρασκευή των Νηστειών, συνηθίζεται να πηγαίνει ο Οικουμενικός Πατριάρχης με τους πατριαρχικούς χορούς στο ναό της Παναγίας των Βλαχερνών και να απαγγέλλει εκεί τους οίκους του Ακαθίστου.

Η παράδοση αυτή θεωρείται απότιση τιμής στη μνήμη των γεγονότων του 626, δηλαδή της σωτηρίας της Πόλης από τους Αβάρους και της πρώτης ψαλμώδησης του Ύμνου.

Συγκεκριμένα το έτος 626 και ενώ ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος ηγείτο εκστρατείας του βυζαντινού στρατού κατά των Περσών, η Κωνσταντινούπολη πολιορκήθηκε αιφνιδίως από τους Αβάρους.

Γνωρίζοντας την απουσία του στρατού, οι Άβαροι απέρριψαν κάθε πρόταση εκεχειρίας και την 6η Αυγούστου κατέλαβαν την Παναγία των Βλαχερνών.

Σε συνεργασία με τους Πέρσες, τη νύχτα της 7ης προς 8η Αυγούστου, ετοιμάζονταν για την τελική επίθεση, ενώ ο Πατριάρχης Σέργιος περιέτρεχε τα τείχη της Πόλης με την εικόνα της Παναγίας της Βλαχερνίτισσας και ενεθάρρυνε το λαό στην αντίσταση.

Τη νύχτα εκείνη, φοβερός ανεμοστρόβιλος, που αποδόθηκε σε θείκη αρωγή, δημιούργησε τρικυμία και κατέστρεψε τον εχθρικό στόλο, ενώ αντεπίθεση των αμυνόμενων προξένησε τεράστιες απώλειες στους Αβάρους και τους Πέρσες, οι οποίοι αναγκάστηκαν να λύσουν την πολιορκία και να αποχωρήσουν άπρακτοι).

Ο ιστορικός αυτός συμβολισμός προσδίδει λαμπρότητα και συναισθηματική φόρτιση στην ακολουθία, την οποία παρακολουθούν κάθε χρόνο πολλοί χριστιανοί από όλα τα μέρη της Πόλης.

Ας δούμε παρακάτω, τους απαγγελόμενους, υπό των ιερών οίκους, σε αρχαίο κείμενο και σε νεοελληνική μετάφραση:

ΚΟΝΤΑΚΙΟ (προσίμιο)

Τη υπερμάχω στρατηγῶ τα νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦχος πλ. β' Ἀποστόλου
Ἡ ὑπερμάχω στρατηγῶ τα νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

➤ Σ' Εσένα Θεοτόκε, την Υπέρμαχο Στρατηγό, μ' ευγνωμοσύνη η Πόλη σου αποδίδει τη νίκη.

Και σου αναπέμπει θερμές ευχαριστίες, επειδή (με τη δική σου επέμβαση) λυτρωθήκαμε απ' τις συμφορές.

Εσύ όμως που η δύναμή σου είναι ακατανίκητη, ελευθέρωσε κι εμένα από κάθε είδους κινδύνους, για να σου αναφωνώ: Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Α' ΣΤΑΣΗ

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τη Θεοτόκε το χαίρε. (3) και συν τη ασωμάτω φωνή, σωματούμενον σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων προς αυτήν τοιαύτα.

- Όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ πήγε στην παρθένο Μαρία για να της αναγγείλει ότι θα γινόταν Μητέρα του Χριστού, είδε ότι ενώ ακουόταν η ασώματη φωνή του, ο Υιός του Θεού έπαιρνε σώμα μέσα στα άσπιλα σπλάχνα της Παναγίας. Τότε θαύμασε λοιπόν, το άυλο και ουράνιο αυτό πνεύμα και άρχισε να απευθύνει στην θεοτόκο τα παρακάτω "χαίρε".

Χαίρε, δι' ης η χαρά εκλάμπει. Χαίρε, δι' ης η αρά εκλείπει.

- Μεσ από την Παναγία θα έβγαине η λάμψη της χαράς, δηλαδή ο Λυτρωτής. Και πάλι μεσ από την Παναγία θα δινόταν στους ανθρώπους η απαλλαγή από την κατάρα του προπατορικού αμαρτήματος.

Χαίρε, του πεσόντος Αδάμ η ανάκλησις. Χαίρε των δακρύων της Εύας η λύτρωσις.

- Χαίρε, γιατί με σένα ξαναφωνάζει κοντά του τον πεσμένο Αδάμ ο θεός και λυτρώνει την Εύα από τα δάκρυά της.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς. Χαίρε, βάθος δυσθεώρητον και Αγγέλων οφθαλμοίς.

- Οι ανθρωπίνοι λογισμοί δεν μπορούν να φτάσουν εύκολα στο ύψος της αξίας που σου έδωσε η Χάρις του Θεού. Και τα μάτια των αγγέλων δεν μπορούν να βυθοσκοπήσουν το μυστήριο που επάξια εκπροσωπείς.

Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα. Χαίρε ότι βαστάζεις τον βαστάζοντα πάντα.

- Μαρία κρατάς στα γόνατά σου ως επίγειος θρόνος τον Κύριον του παντός. Βαστάζεις Εκείνον που όλα τα ορατά και αόρατα βαστάζει.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τον ήλιον. Χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

- Είσαι ο αυγερινός, που λάμπεις πριν ανατείλει ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, ο Χριστός. Είσαι η γυναίκα που από σένα και με την θέλησή σου πήρε σάρκα ο Υιός του Θεού.

Χαίρε, δι' ης νεουργείται η κτίσις. Χαίρε, δι' ης βρεφουργείται ο Κτίστης.

- Είσαι εκείνη με την οποίαν ανανεώνεται η κτίση και από την οποία προήλθε ως βρέφος ο Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνεία, φησί τω Γαβριήλ θαρσαλέως. Το παράδοξον σου της φωνής, δυσπαράδεκτόν μου τη ψυχή φαίνεται. Ασπόρου γαρ συλλήψεως, την κύησιν πως λέγεις κράζων.

- Βλέποντας η Παναγία ότι ήταν παρθένος απόρησε πως θα ήταν δυνατό να γεννήσει παιδί. Σάστισε στα λόγια του Αρχαγγέλου και ταραχτήκε. Της φάνηκαν παράδοξα και δεν μπορούσε να τα εννοήσει. Και με το θάρρος της αγνότητας τον ρώτησε πως θα γινόταν αυτό αφού ήταν παρθένος.

Αλληλούια.

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε προς τον λειτουργούντα. Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πως εστί τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. προς ην εκείνος έφησεν εν φόβω, πλην κραυγάζων ούτω.

- Αυτό που ζητούσε να μάθει η Παναγία ήταν γνώση που ξεπερνούσε την δύναμη του ανθρώπινου λογικού. Ήταν θείο μυστήριο. Ερωτά όμως τον άυλο λειτουργό του Υψίστου τον Αρχάγγελο και τον παρακαλεί να της πει πως θα συμβεί να γεννήσει παιδί από παρθενικά σπλάχνα. Και ο Γαβριήλ, έμφοβος ενώπιον εκείνης που θα έδινε στον κόσμο τον Σωτήρα, της λέγει με λειτουργική φωνή:

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις. Χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

- Χαίρε συ που ο Κύριος σε αξιώνει να μάθεις τη μυστική Του απόφαση και θέληση. Χαίρε που τα ανέκφραστα πληροφορείσαι με την πίστη.

Χαίρε, των θαυμάτων Χριστού το προοίμιον. Χαίρε, των δογμάτων αυτού το καφάλαιον.

- Η Παναγία είναι το πρώτο και μεγαλύτερο από τα θαύματα της ενσάρκου οικονομίας. Είναι ακόμα η βάση και το αποκορύφωμα των δογμάτων της πίστεώς μας στον Χριστό.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε δι' ης κατέβη ο Θεός. Χαίρε, γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν.

- Σκάλα που κατέβηκε ο θεός, για να έλθει από τον ουρανό στη γη, είναι η Παναγία. Και συγχρόνως και γέφυρα, που μας ενώνει και ανεβάζει από τη γη στον ουρανό.

Χαίρε, το των Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα. Χαίρε, το των δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα.

- Εσένα Μαρία θαυμάζουν οι άγγελοι κι ο ένας στον άλλον μεταδίδει τα σχετικά με σε. Και συ είσαι που τραυμάτισες τους χαϊρέκακους δαίμονες τον κατάλληλο καιρό.

Χαίρε, το φως αρρήτως γεννήσασα. Χαίρε, το πως μηδένα διδάξασα.

- Γέννησες το Φως του κόσμου με τρόπο ανείπωτο και κανείς δεν μπορεί να καταλάβει το πως.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν. Χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

- Είσαι κάτι που οι σοφοί δεν μπορούν να εννοήσουν. Είσαι η αυγή, που λάμπει στο νου των πιστών.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Δύναμις του Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τη απειρογάμω. Και την εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοις θέλουσι θερίζειν σωτηρία, εν τω ψάλλειν ούτως.

- Η δύναμη του Υψίστου έπεσε κατά τον Ευαγγελισμό πάνω στη Μαρία και την ήσκιωσε. Και η εύκαρπη κοιλία της έγινε για μας γλυκό χωράφι, απ' όπου θερίσαμε τη σωτηρία, ψάλλοντας όλοι μαζί

Αλληλούια.

Έχουσα θεοδόχον, η Παρθένος την μήτραν, ανάδραμε προς την Ελισάβετ, το δε βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τον ταύτης ασπασμόν, έχαιρε και άλμασιν, εβόα προς την Θεοτόκον.

- Μετά τον Ευαγγελισμό η Παναγία πήγε να επισκεφθεί την Ελισάβετ τη συγγενή της, που ήταν ήδη έγκυος στον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Και μόλις η Μαρία, που είχε συλλάβει το Χριστό, πλησίασε την Ελισάβετ, το βρέφος που ήταν στην κοιλία της Ελισάβετ κατάλαβε ότι ήταν η Μητέρα του Κυρίου και σκίρτησε. Και με τα σκιρτήματα αυτά η μητέρα του Ιωάννη την χαιρέτησε ως εξής:

Χαίρε, βλαστού αμαράντου κλήμα. Χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα.

- Χαίρε κλήμα από την αμάραντη ρίζα του οίκου Δαβίδ. Χαίρε συ που τον άφθαρτο καρπό κατέχεις, δηλαδή τον Ιησού.

Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα φιλάνθρωπον. Χαίρε φυτουργόν της ζωής ημών φύουσα.

- Συ είσαι ο αγρός όπου βλάστησε ο φιλάνθρωπος γεωργός, δηλαδή ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Συ είσαι το χώμα όπου φύεται ο Φυτευτής της ζωής μας.

Χαίρε, άρουρα βλαστάνουσα ευφορίαν οικτιρμών. Χαίρε, τράπεζα βαστάνουσα ευθηνίαν ιλασμών.

- Χαίρε γη, που βλαστάνεις με ευφορία τους Θείους οικτιρμούς και τράπεζα που έχεις πάνω σου τη δωρεά των θείων ιλασμών.

Χαίρε, ότι λειμώνα της τρυφής αναθάλλεις. Χαίρε, ότι λιμένα των ψυχών ετοιμάζεις.

- Χλοερό λιβάδι για να εντρυφούμε έγινες κι ετοιμάζεις λιμάνι απάνεμο όπου θα καταφεύγουν οι ψυχές.

Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα. Χαίρε, παντός του κόσμου εξίλασμα.

- Οι δεήσεις σου στον Κύριο για μας είναι ως θυμίαμα ενώπιόν Του ευπρόσδεκτο. Και συ εξιλεώνεις όλον τον κόσμο.

Χαίρε, Θεού προς θνητούς ευδοκία. Χαίρε, θνητών προς Θεόν παρρησία.

- Η καλοσύνη του θεού σε μας αποδείχθηκε με σένα. Και συ μας δίνεις θάρρος να απευθυνόμαστε σε Εκείνον.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη, προς την άγαμόν σε θεωρών, και κλειψίγαμον υπονοών άμεμπτε. Μαθών δε σου την σύλληψιν εκ Πνεύματος Αγίου έφη.

- Ο δίκαιος Ιωσήφ έπεσε σε ταραχή και η σκέψη του κρυφά τον παίδευε και τον ζάλιζε, βλέποντας σε άγαμη και υποπτευόμενος ότι είχες γίνει έγκυος από άλλον άνδρα. Αλλά όταν έμαθε ότι το παιδί που είχες στο σπλάχνο σου ήταν από πνεύμα Άγιο αναφώνησε.

Αλληλούια

Β' ΣΤΑΣΗ

Ήκουσαν οι ποιμένες των Αγγέλων υμνούντων, την ένσαρκον Χριστού παρουσίαν. Και δραμόντες ως προς ποιμένα, θεωρούσι τούτον ως αμόν άμωμον, εν τη γαστρί Μαρίας βοσκηθέντα, ην υμνούντες είπον.

- "Όταν οι ποιμένες άκουσαν τούς αγγέλους να υμνούν την παρουσία του Χριστού ανάμεσα στους ανθρώπου ως ανθρώπου έτρεξαν στο σπήλαιο να τον δουν. Περίμεναν να δουν ποιμένα και απεναντίας τον είδαν σαν άμωμο αρνί που είχε βοσκήσει και θραφεί μέσα στην κοιλιά της Μαρίας. Και τότε έκθαμποι της είπαν

Χαίρε, Αμνού και Ποιμένος μήτηρ. Χαίρε, αυλή λογικών προβάτων.

- Η Παναγία είναι μητέρα του ποιμένος όλων των ανθρώπων και του αμνού του θεού. Είναι ακόμα η μάνδρα των λογικών προβάτων, εκείνη δηλαδή που κλείνει στην αγκαλιά της όλους τους πιστούς.

Χαίρε, αοράτων εχθρών αμυντήριον. Χαίρε, παραδείσου θυρών ανοικτήριον.

- Ασπίδα μας εναντίον των αοράτων εχθρών και εναντίων των δαιμόνων είσαι Παναγία μας. Και κλειδί που μας άνοιξες πάλι τις πόρτες του παραδείσου.

Χαίρε, ότι τα ουράνια συναγάζεται τη γη. Χαίρε, ότι τα επίγεια συγχορεύει ουρανοίς.

- Χάρη σε σένα ευφραίνονται μαζί ουρανός και γη, κι όλα τα κτίσματα ενωμένα δοξάζουν τον Κύριο.

Χαίρε, των Αποστόλων το ασίγητον στόμα. Χαίρε, των Αθλοφόρων το ανίκητον θάρσος.

- Οι απόστολοι σε είχαν για ασίγητο στόμα τους, και από σένα έπαιρναν το υπερφυσικό τους θάρσος και δύναμη οι μάρτυρες.

Χαίρε, στερρόν της πίστεως έρεισμα. Χαίρε, λαμπρόν της χάριτος γνώρισμα.

- Χαίρε στήριγμα ασάλευτο της πίστεως. Χαίρε λαμπρό αποτέλεσμα της Θείας χάριτος.

Χαίρε, δι' ης εγυμνώθη ο άδης. Χαίρε, δι' ης ενεδύθημεν δόξαν.

- Εξ' αιτίας σου γυμνώθηκε από την δύναμη του ο θάνατος κι εμείς φορέσαμε τη δόξα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Θεοδρόμον αστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τη τούτου ηκολούθησαν αίγλη.
Και ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι' αυτού ηρεύνων κραταιόν άνακτα. Και φθάσαντες τον άφθαστον, εχάρησαν αυτό βωόντες.
Αλληλούια.

- Οι μάγοι είδαν τον αστέρα, που είχε ανάψει ο Θεός στον ουρανό και τον ακολούθησαν. Το άστρο αυτό ήταν σαν λυχνάρι, που κρατώντας το στα χέρια, έψαχναν στο φως του για τον βασιλέα του παντός. Έφθασαν έτσι μπροστά στον άφθαστο εις δόξαν και χάρηκαν και του φώναξαν Αλληλούια.

Ίδον παίδες Χαλδαιών, εν χερσί της Παρθένου, τον πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους. Και δεσπότην νοούντες αυτόν, ει και δούλου έλαβε μορφήν, έσπευσαν τοις δώροις θεραπεύσαι, και βοήσαι τη ευλογημένη.

- Οι μάγοι, που είχαν έλθει από τη μακρινή Χαλδαία, είδαν στα χέρια της Παρθένου αυτόν που τα χέρια Του έπλασαν τους ανθρώπους. Τον είδαν Κύριο του παντός, παρ' όλο ότι είχε πάρει μορφή δούλου, μορφή ανθρώπινη, κι έσπευσαν να του προσφέρουν τα δώρα τους σαν σε Βασιλέα και να φωνάξουν στην ευλογημένη μητέρα Του τα εξής.

Χαίρε, αστέρος αδύτου μήτηρ. Χαίρε, αυγή μυστικής ημέρας.

- Χαίρε, συ που γέννησες τον αστέρα που δεν δύει ποτέ. Χαίρε, αυγή μιας καινούργιας ημέρας με φως μυστικό, θείο, πνευματικό.

Χαίρε, της απάτης την κάμινον σβέσασα. Χαίρε, της Τριάδος τους μύστας φωτίζουσα.

- Έσβησες Κόρη του Θεού την κολασμένη φωτιά της αμαρτωλής γνώσεως, και φωτίζεις τους μύστες της Αγίας Τριάδος.

Χαίρε, τύραννον απάνθρωπον εκβάλουσα της αρχής. Χαίρε, Κύριον φιλάνθρωπον επιδείξασα Χριστόν.

- Γκρέμισες ακόμα από τον θρόνο του τον τύραννο διάβολο, και μας φανέρωσες τον φιλάνθρωπο Κύριο.

Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας. Χαίρε, η του βορβόρου ρυομένη των έργων.

- Μας λυτρώνεις από τη θρησκεία των ειδώλων, μας σώζεις από τη λάσπη των κακών έργων.

Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα. Χαίρε, φλογός παθών απαλλάττουσα.

- Έβαλες τέλος στην προσκύνηση του πυρός, που λάτρευαν οι αρχαίοι λαοί και μας απάλλαξες από την φλόγα των παθών.

Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης. Χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.

- Είσαι οδηγός σωφροσύνης για τους πιστούς. Είσαι η ευφροσύνη όλων των γενεών.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις την Βαβυλώνα, εκτελέσαντές σου τον χρησμόν, και κηρύξαντές σε τον Χριστόν άπασιν, αφέντες τον Ηρώδη ως ληρώδη, μη ειδότα ψάλλειν Αλληλούια.

- Έγιναν οι μάγοι κήρυκες θεοφόροι και γύρισαν στη Βαβυλώνα, αφού συμμορφώθηκαν με το πρόσταγμα του Αγγέλου να μην περάσουν από τα Ιεροσόλυμα όπου τους περίμενε ο Ηρώδης για να μάθει από το στόμα τους που είχε γεννηθεί, ο Χριστός. Γύρισαν στην πατρίδα τους και κήρυξαν σε όλους τον Χριστό, αφήνοντας στα παραμιλητά του τον Ηρώδη, που δεν ήξερε να ψάλλει Αλληλούια.

Λάμπας εν τη Αιγύπτω, φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος. Τα γαρ είδωλα ταύτης Σωτήρ, μη ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες, εβίων προς την Θεοτόκον.

- Όταν ο Ιωσήφ και η Παναγία πήραν τον Χριστό κι έφυγαν στην Αίγυπτο για να γλυτώσουν το Θείο Βρέφος από τη μανία του Ηρώδη, έλαμψε σ' εκείνη τη χώρα το φως της αληθείας. Και τα είδωλά της, μην αντέχοντας την παρουσία του Σωτήρος, γκρεμίσθηκαν μόνα τους. Κι όσοι σώθηκαν απ' αυτά, φώναζαν στην Θεοτόκο:

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων. Χαίρε, κατάπτωσις των δαιμόνων.

- Χαίρε συ που είσαι η ανόρθωση και η σωτηρία των ανθρώπων. Χαίρε συ που είσαι το γκρέμισμα των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνη πατήσασα. Χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.

- Πάτησες και συνέτριψες την πλάνη και την απάτη. Απέδειξες τη δολερότητα των ειδώλων.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοητόν. Χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν.

- Όπως η ερυθρά θάλασσα, κατά την έξοδο των Εβραίων από την Αίγυπτο, σκέπασε με τα κύματά της τον Φαραώ, που τους κατεδίωκε, έτσι και συ κατεπόντισες σαν άλλη θάλασσα τον νοητό Φαραώ, δηλαδή τον διάβολο και τα στρατεύματά του. Κι όπως ο βράχος στην έρημο, που τον χτύπησε ο Μωυσής με το ραβδί του, ανάβρυσε νερό, έτσι κι εσύ σαν άλλους Ισραηλίτες ξεδιψάς όσους διψούν την αληθινή ζωή, μέσα στην πνευματική έρημο του κόσμου.

Χαίρε, πύρινη στύλε οδηγών τους εν σκότει. Χαίρε, σκέπη του κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

- Όπως η πύρινη στήλη οδηγούσε τη νύχτα τους Εβραίους στην έρημο, έτσι κι εσύ μας οδηγείς μέσα στα πνευματικά σκοτάδια. Κι όπως η φωτεινή νεφέλη τους σκέπαζε την ημέρα, έτσι κι εσύ σκεπάζεις τον κόσμο, πλατύτερη από νεφέλη.

Χαίρε, τροφή του μάννα διάδοχε. Χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.

- Είσαι η τροφή που διαδέχθηκε το μάννα και η διάκονος των αγίων απολαύσεων.

Χαίρε, η γη της επαγγελίας. Χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.

- Όπως η γη της επαγγελίας ήταν το ωραίο τέρμα της πορείας του Ισραήλ έτσι είσαι και συ για μας η γη που μας υποσχέθηκε ο θεός από την οποία ρέει η χαρά και η ειρήνη.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος, του παρόντος αιώνας, μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθη ως βρέφος αυτώ, αλλ' εγνώσθης τούτω και Θεός τέλειος. Διόπερ εξεπλάγη σου την άρρητον σοφίαν κράζων Αλληλούια.

- Όταν επρόκειτο ο βαθύγερος Συμεών να φύγει από αυτόν τον απατηλό κόσμο αξιώθηκε να δεχθεί στις αγκάλες του τον Θεό ως βρέφος. Και γεμάτος έκπληξη για την ανείπωτη σοφία του θεού αναφώνησε Αλληλούια.

Γ' ΣΤΑΣΗ

Νέαν έδειξε κτίσιν, εμφανίσας ο Κτίστης, ημίν τοις υπ' αυτού γενομένοις εξ ασπόρου βλαστήσας γαστρός, και φυλάξας ταύτην ώσπερ ην άφθορον, ίνα το θαύμα βλέπομεν, υμνήσωμεν αυτήν βοώντες

Ο Χριστός ανέπλασε τον κόσμο μας έδειξε καινούργια κτίση,

- Ο Ίδιος βλάστησε από κοιλία χωρίς σπόρο και διαφύλαξε αυτήν άφθορη και μετά την γέννηση Του. Και βλέπουμε εμείς αυτό το θαύμα, υμνούμε την μητέρα Του φωνάζοντας της.

Χαίρε, το άνθος της αφθαρσίας χαίρε, το στέφος της εγκρατείας.

- Χαίρε παναγία πού'σαι το άνθος που δεν το άγγιξε η φθορά. Χαίρε που είσαι εκείνη που βραβεύθηκες για την αγνότητα και την εγκράτεια.

Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα χαίρε, των Αγγέλων τον βίον εμφαίνουσα.

- Χαίρε που είσαι η λαμπρή προεικόνιση της Θείας Αναστάσεως. Διότι όπως βγήκε από σένα στον κόσμο ο Λυτρωτής χωρίς να πάθει τι ποτε η παρθενία σου, έτσι βγήκε και από τον τάφο φυλάξας τα σήμαντρα σώα. Χαίρε ακόμη διότι φανερώνεις στη ζωή σου την ζωή των άυλων Αγγέλων.

Χαίρε, δένδρον αγαλόκαρπον, εξ ου τρέφονται πιστοί χαίρε, ξύλον ευσκιόφυλλον, υφ, ου σκέπτονται πολλοί.

- Χαίρε που είσαι δέντρο με καρπό τον Χριστό από τον οποίον τρέφονται οι πιστοί μεταλαμβάνοντας την γλυκύτητά του. Και δέντρο ακόμα με πλατύ φύλλωμα παντοδυνάμου προστασίας που δίνει ίσκιο και σκεπάζει πολλούς.

Χαίρε, κυφορούσα οδηγόν πλανωμένοις χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις.

- Χαίρε που κυφόρησες και γέννησες τον Ιησού που μας οδηγεί από

την πλάνη στην αλήθεια και μας ελευθερώνει από τα πάθη που μας είχαν αιχμαλωτίσει.

Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις χαίρε, πολλών πταιόντων συγχώρησις.

➤ Είσαι εκείνη που κάνεις τον δίκαιο Κριτή, τον Υιό σου, να μας συγχωρεί και να ξεχνά τις αμαρτίες μας.

Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικώσα.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

➤ Είμαστε γυμνοί από κάθε δικαιολογία κι ελευθεροστομία δεν έχουμε απέναντι του θείου Υιού σου. Αλλά οι μεσιτείες σου που μας ντύνουν με το δικαίωμα να Του μιλάμε, δικαίωμα που δεν το αξίζουμε και το αποκτάμε χάρη σ' εσένα. Είσαι ακόμα η στοργική εκείνη αγάπη, που κανένα άλλο αίσθημα δεν μπορεί να την ξεπεράσει.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του κόσμου, τον νουν εις ουρανόν μεταθέντες' δια τούτο γαρ ο υψηλός Θεός, επί γης εφάνη ταπεινός άνθρωπος, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος, τους αυτώ βοώντας
Αλληλούια

➤ Αφού είδαμε τόσο παράξενη γέννηση, ας αποξενωθούμε από τον κόσμο μεταθέτοντας το νου μας στον ουρανό. Γι' αυτό και ο απρόσιτος θεός έγινε άνθρωπος θέλοντας να μας τραβήξει στα ύψη ενώ θα του φωνάζαμε όλοι αλληλούια.

Όλον ην εν τοις κάτω, και των άνω ουδόλως, απήν ο απεριγραπτος Λόγος συγκατάβασις γαρ θεϊκή, ου μετάβασις δε τοπική γέγονε, και τόκος εκ Παρθένου θεολήπτου, ακουούσης ταύτα

➤ Ο Υιός και λόγος του θεού ήταν ολόκληρος πάνω στη γη και συγχρόνως δεν απουσίαζε από τον ουρανό. Διότι επρόκειτο για συγκατάβαση θεϊκή, και όχι για τοπικό περιορισμό της θεότητας. κι η παρθένος Μαρία δέχθηκε μέσα της τον θεό και Τον γέννησε, ακούοντας από εμάς τα εξής.

Χαίρε, Θεού αχωρήτου χώρα χαίρε, σεπτού μυστηρίου θύρα.

➤ Χαίρε Μαρία γιατί είσαι ο τόπος που χώρεσε τον αχώρητο θεό. Είσαι η θύρα από την οποία οι λογισμοί μας περνούν για να εισέλθουν στο σεπτό μυστήριο της θείας σαρκώσεως.

Χαίρε, των απίστων αμφίβολον άκουσμα χαίρε των πιστών αναμφίβολον καύχημα.

➤ Οι άπιστοι σε ακούνε και πέφτουν σε αμφιβολίες αλλά για μας είσαι το καύχημα και η βεβαιότης μας.

Χαίρε, όχημα πανάγιον του επί των Χερουβεΐμ χαίρε, οΐκημα πανάριστον του επί των Σεραφεΐμ.

- Χαίρε γιατί είσαι ο θρόνος και το πύρινο άρμα όπου στέκεται Εκείνος ο οποίος στέκεται πάνω στα Χερουβεΐμ και τα Σεραφεΐμ

Χαίρε, η τανατία εις ταυτό αγαούσα χαίρε, δι' η παρθενίαν και λοχείαν ζευγνούσα.

- Χαίρε γιατί ένωσες δυο αντίθετα πράγματα. Έκαμες ζευγάρι αξεχώρητο, την παρθενία και την μητρότητα.

Χαίρε, δι ης ελύθη παράβασις. Χαίρε, δι ην ηνοιχθη παράδεισος.

- Χαίρε διότι με σένα λύθηκε η ενοχή της Εύας και ανοίχθησαν πάλι οι πόρτες του παραδείσου.

Χαίρε, η κλείς της Χριστού βασιλείας χαίρε, ελπίς αγαθών αιωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

- Χαίρε γιατί είσαι το κλειδί που ανοίγει για μας τη βασιλεία του Χριστού. Είσαι η ελπίδα των αιωνίων αγαθών. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Πάσα φύσιν Αγγέλων, κατεπλάγη το μέγα, της σης ενανθρωπήσεως έργον' τον απρόσιτον γαρ ως Θεόν, εθεώρει πάσι προσιτόν άνθρωπον, ημίν μεν συνδιάγοντα, ακούοντα δε παρά πάντων ούτως Αλληλούια.

- Όλες οι τάξεις των αγγέλων έπεσαν σε μεγάλη έκπληξη μπροστά στο μεγάλο έργο της θείας ενανθρωπήσεως. Διότι έβλεπαν τον θεό που είναι απρόσιτος να γίνεται άνθρωπος και έτσι να είναι προσιτός σε όλους και να μας συναναστρέφεται, ενώ απ' όλους να ακούει Αλληλούια.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ως ιχθύας αφώνους, ορώμεν επί σοι Θεοτόκε απορούσι γαρ λέγειν το πως, και παρθένος μένεις και τεκείν ισχυσας ημείς δε το μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώς βοώμεν

- Ρήτορες που έχουν χειμαρρώδη γλώσσα τους βλέπουμε μπροστά σου πιο αφώνους και από ψάρια. Διότι τα χάνουν και δεν ξέρουν πώς να εξηγήσουν το ότι και γέννησες και μένεις παρθένος. Κι εμείς θαυμάζοντας το μυστήριο φωνάζουμε με πίστη.

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.

- Χαίρε γιατί είσαι εκείνη πάνω στην οποία λάμπει όλη η σοφία του θεού. Εκείνη στην οποίαν θησαυρίσθησαν όλα τα θαύματα της θείας προνοίας.

Χαίρε, φιλοσόφους ασόφους δεικνύουσα χαίρε τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.

- Τους απίστους φιλοσόφους τους αποδεικνύεις ασόφους. και τους τεχνίτες του λόγου, που επίσης δεν πιστεύουν, τους φανερώνεις άμυαλους.

Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.

- Χαίρε που μπροστά σου φαίνονται μωροί οι ικανότατοι συζητητές της φιλοσοφίας. Και μπροστά στην αλήθειά σου μαράθηκαν και ξεχάστηκαν οι μυθογράφοι ποιητές της αρχαιότητας.

Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.

- Οι αρχαίοι Αθηναίοι που είχαν μεγάλη επίδοση στο να υφαίνουν δίχτυα του λόγου, όπου πιάνονταν οι άνθρωποι τα είδανε από σένα να σχίζονται και να σπάζουν. Διότι συ είσαι η μητέρα της μόνης Αληθείας, δηλαδή του Χριστού. Και αντιθέτως συ είσαι που γεμίζεις με ψυχές νεοφωτιστών τα δίχτυα των αποστόλων.

Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.

- Χαίρε γιατί τραβάς και ανασύρεις από τον βυθό της αγνοίας τις ψυχές. Και φωτίζεις ακόμα πολλούς στην αληθινή σοφία και γνώση.

Χαίρε, ολκάς των θελώντων σωθήναι χαίρε, λιμήν των του βίου πλωτήρων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

- Χαίρε που είσαι το πλοίο όπου ανεβαίνουν όσοι θέλουν να σωθούν. Είσαι το λιμάνι όπου καταφεύγουν όσοι θαλασσομαχούν στο πέλαγος των βιοτικών φροντίδων.

Σώσαι θέλων τον κόσμο, ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως Θεός ακούει Αλληλούια.

- Θέλοντας να σώσει τον κόσμο Εκείνος που έφτιαξε κι εστόλισε όλα αυτά που βλέπουμε στον κόσμο, ήλθε μέσα στον κόσμο με τη θέλησή Του. Και ενώ ήταν ο ποιμένας μας και ο θεός μας παρουσιάστηκε για χάρη μας ανάμεσά μας ως άνθρωπος. Για να καλέσει όμοιος τον όμοιο, ακούοντας ως θεός Αλληλούια.

Δ' Στάση

Τείχος ει των παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, και πάντων των εις σε προστρέχόντων. Ο γαρ του ουρανού και της γης, κατεσκεύασέ σε ποιητής Ἄχραντε, οικήσας εν τη μήτρα σου, και πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

- Εἶσαι το τείχος των παρθένων, Παρθένε Θεοτόκε καθώς και όλων εκείνων που προστρέχουν σε σένα. Εἶσαι το τείχος που το κατεσκεύασε ο κτίστης του ουρανού και της γης, ο Κύριος, που κατοίκησε στη μήτρα σου κι όλους μας δίδαξε να σου απευθύνουμε αυτά τα λόγια.

Χαίρε, η στήλη της παρθενίας. Χαίρε, η πύλη της σωτηρίας.

- Χαίρε Μαρία που εἶσαι η φωτεινή και ακλόνητη στήλη της παρθενίας και συγχρόνως η θύρα, από την οποία πέρασε σε εμάς ο Σωτήρας κι εμείς περνούμε στη σωτηρία

Χαίρε, αρχηγέ νοητής αναπλάσεως. Χαίρε, χορηγέ θεϊκής αγαθότητας.

- Χαίρε Παναγία που εἶσαι το πρώτο πλάσμα του αναδημιουργημένου από τον Χριστό πλάσμα .Χαίρε επίσης που μας χορηγείς τους θησαυρούς της θείας αγαθότητας.

Χαίρε, συ γαρ ανεγέννησας τους συληφθέντας αισχρώς. Χαίρε, συ γαρ ενουθέτησας τους συληθέντας τον νουν.

- Χαίρε Συ που αναγέννησες τους βαρυμένους από το προπατορικό αμάρτημα και καθάρισες εκείνους που είχαν μολυσμένο το νου από τις εμπνεύσεις του διαβόλου

Χαίρε, η τον φθορέα των φρενών καταργούσα. Χαίρε, η τον σπορέα της αγνοίας τεκούσα.

- Χαίρε γιατί έβαλες τέλος στη δύναμη του διαβόλου, που φθείρει τη σκέψη μας. Χαίρε που γέννησες Εκείνον που μας χάρισε την αγνότητα.

Χαίρε, παστάς ασπόρου νυμφεύσεως. Χαίρε, πιστούς Κυρίω αρμόζουσα.

- Χαίρε που εἶσαι ο τόπος όπου αγνά ο Κύριος νυμφεύθηκε την ανθρωπότητα και με σένα στεκόμαστε στο πλευρό Του ως νύμφη Του.

Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων. Χαίρε ψυχών νυμφοστόλε αγίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

- Χαίρε Κόρη που εἶσαι το παράδειγμά που στηρίζει και παιδαγωγεί τις παρθένους. Χαίρε που εἶσαι η νυμφική στολή των αγίων ψυχών, που σε μιμούνται.

Ύμνος άπας ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τω πλήθει των πολλών οικτιρμών σου, ισαρίθμους γαρ τη ψάμμω ωδάς, αν προσφέρωμέν σοι Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων δέδωκας ημίν, τοις σοι βοώσιν.
Αλληλούια.

- Κάθε ύμνος μας μένει πίσω λαχανιασμένος, προσπαθώντας να απλωθεί τρέχοντας ανάλογα με το πλήθος των πολλών οικτιρμών του Χριστού. Ακόμα κι αν οι ωδές που θα του προσφέρουμε είναι ίσες με την άμμο της θαλάσσης, τίποτε άξιο δεν κάνουμε απέναντι στον Βασιλέα και Θεό μας, διότι πολύ περισσότερες είναι οι ευεργεσίες του σε μας, που του φωνάζουμε Αλληλούια.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοις εν σκότει φανείσαν, ορώμεν την αγίαν Παρθένον. Το γαρ άϋλον άπτουσα φώς, οδηγεί προς γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυγή τον νουν φωτίζουσα, κραυγή δε τιμωμένη ταύτα.

- Η Παναγία είναι ο λύχνος που έχει το άυλο φως της θεότητας κι οδηγεί στη γνώση του Θεού τους πάντες, καταυγάζοντας τον νου κι ακούοντας από όλους τα εξής:

Χαίρε, ακτίς νοητού ηλίου. Χαίρε, βολίς του αδύτου φέγγους.

- Χαίρε Μήτηρ που λάμπεις το φως του Χριστού, μας φέρνεις τη λάμψη του αβασίλευτου ηλίου, που είναι ο Υιός και Θεός σου.

Χαίρε, αστραπή τας ψυχάς καταλάμπουσα. Χαίρε,, ως βροντή τους εχθρούς καταπλήττουσα.

- Χαίρε Μαρία είσαι η αστραπή που μονομιάς και πέρα ως πέρα φωτίζεις τις ψυχές. Είσαι ακόμη η βροντή που καταπλήσσεις τους εχθρούς της πίστεώς μας.

Χαίρε, ότι τον πολύφωτον αναβλύζεις φωτισμόν. Χαίρε, ότι τον πολύρρυτον αναβλύζεις ποταμόν.

- Χαίρε γιατί από σένα ανέτειλε ο Χριστός που είναι το μέγα φως και ο πλούσιος ποταμός που αναβρύζει από σένα.

Χαίρε, της κολυμβήθρας ζωγραφούσα τον τύπον. Χαίρε, της αμαρτίας αναιρούσα τον ρύπον.

- Χαίρε Δέσποινα είσαι η έμψυχη εικόνα της κολυμβήθρας, εκείνη που μας πλένει από τους ρύπους της αμαρτίας.

Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν. Χαίρε, κρατήρ κερνών αγαλλίασιν.

- Χαίρε που είσαι τό λουτρό, πού ξεπλένει τη συνείδηση. Είσαι ο

κρουνός που που κερνάς την ευφροσύνη και την αγαλλίαση.

Χαίρε, οσμή της Χριστού ευωδίας. Χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

➤ Ευωδιάζεις πάναγνη από το άρωμα του Χριστού και μας χορηγείς τη ζωή των μυστικών αιώνων απολαύσεων.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων, χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δι' εαυτού, προς τους αποδήμους της αυτού χάριτος. Και σχίσας το χειρόγραφον, ακούει παρά πάντων ούτως.

Αλληλούια.

➤ Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, απέναντι του οποίου όλο το ανθρώπινο γένος ήταν ένοχο, ήλθε να σχίσει το χρεώγραφο της ενοχής μας. Είχαμε απομακρυνθεί από την χάρη Του και ήλθε να μας βρει. Και τώρα ακούει από όλους Αλληλούια.

Ψάλλοντες σου τον τόκον, ανυμνούμεν σε πάντες, ως έμψυχον ναόν Θεοτόκε. εν τη ση γαρ οικήσας γαστρί, ο συνεχών πάντα τη χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

➤ Ψάλλοντας τη θεική γέννηση σε ανυμνούμε Θεοτόκε ως έμψυχο ναό του Θεού. Στα σπλάχνα σου κατοίκησε ο Κύριος που στην παλάμη Του κρατεί τα σύμπαντα. Σε αγίασε, σε δόξασε και μας διδάσκει να σου φωνάζουμε τα εξής:

Χαίρε, σκηνή του Θεού και Λόγου. Χαίρε, αγία αγίων μείζων.

➤ Χαίρε Μαρία είσαι η σκηνή που κατοίκησε ο Υιός και Λόγος του Θεού. Είσαι ανώτερη από τα αγία των αγίων.

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τω Πνεύματι. Χαίρε, θησαυρέ της ζωής αδαπάνητε.

➤ Είσαι η Κιβωτός της Καινής Διαθήκης, που τη χρύσωσε το ίδιο το Άγιο Πνεύμα. Είσαι ο θησαυρός ο ανεξάντλητος της ζωής.

Χαίρε, τίμιον διάδημα βασιλέων ευσεβών. Χαίρε, καύχημα σεβάσμιον ιερών ευλαβών.

➤ Χαίρε που στολίζεις τη δύναμη των ευσεβών βασιλέων και είσαι το καύχημα των ευλαβών ιερών.

Χαίρε, της Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος. Χαίρε, της βασιλείας το απόρθητον τείχος.

➤ Συ είσαι Κόρη το ασάλευτο κάστρο της Εκκλησίας και της ευσεβούς πολιτείας μας το απάτητο τείχος.

Χαίρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια. Χαίρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταλίπτουσι.

- Με τις μεσιτείες σου κάνουμε νίκες θαυμαστές και με τις μεσιτείες σου κατατροπώνουμε τους ἐχθρούς.

Χαίρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία. Χαίρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

- Χαίρε ἀγνή Μαρία εἶσαι ἡ γιατριά τοῦ σώματός μου και ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μου.

Ω πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκούσα τῶν πάντων ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον (ἐκ γ') δεξαμένη τὴν νυν προσφορῶν, ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορὰς ἀπαντας. Καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς συμβόντας.

Ἀλληλοῦια.

- Ω Πανύμνητη Μητέρα τοῦ Υἱοῦ και Λόγου τοῦ Θεοῦ, που εἶναι ὁ ἀγιώτατος τῶν ἀγίων. Δέξου τὴν προσφορὰ τῶν ὕμνων μας και σώσε ἀπὸ κάθε συμφορὰ κι ἀπὸ τὴν κόλαση ὅσους σου φωνάζουν Ἀλληλοῦια.

Καλή και ευλογημένη Τεσσαρακοστή!!!